

Kereszténydemokrata palotai vonat

A mai közéleti viszonyok között a siker valamilyen fokú reményével csak akkor lehet politikával foglalkozni, ha valaki mögött egy párt áll – érvelt döntése mellett *dr. Huszár Pál* egyetemi adjunktus, aki az 1990–94 közötti önkormányzati időszakban várpalotai képviselőként, s a helyi testületből delegálva a megyegyűlés alelnökeként dolgozott.

Új program készül

A pártháttérrel lehetséges közéleti szereplés önmagában is érdekes. Az írás alapjául szolgáló beszélgetésre viszont a Kereszténydemokrata Néppárt várpalotai szervezetének irodájában került sor. Gyors „történelmi” háttér: Huszár Pál a szabaddemokraták támogatásával került 1990-ben az önkormányzatba. A '94-es választásokon is indult, szintén SZDSZ-támogatással, egyéniben alulmaradt, a megyei listán a párt olyan helyre sorolta, ahonnan esély sem volt a bejutásra. A beszélgetésen részt vett *Eszes Zoltán*, a KDNP helyi csoportjának elnöke is.

„Mint vallásos embernek, kézenfekvő volt 1994 után, hogy egy, a keresztény-keresztény gondolatot, értékeket fontos-

nak tartó pártot tudok elképzelni, ahol tevékenykedhetem” – mondja Huszár Pál, aki a közelmúltbeli tisztújítás után lett a kereszténydemokraták várpalotai vezetőségének is tagja. A párt átgondolta eddigi helyben végzett munkáját, és a következő önkormányzati választásokra már most új programot jelölt meg magának. Legfontosabb, hogy olyan értékeket képviseljenek, „amelyekre erre az országnak még nagyobb szüksége lehet, mint eddig bármikor”. A gazdasági és az erkölcsi válságból a kilábalást ők a keresztény értékrend alapján képzelik el.

A gyermekbűnözést, családok széthullását említi *Eszes Zoltán*. „Fogy a magyarság, a fiatal családokat kellene támogatni legelőször. Az élet védelmével, a gyermekek védelmével, s természetesen a másik, egyre veszélyeztetettebb korosztállyal, a nyugdíjasokkal kell erőn felül is foglalkozni.”

Kívülről nehéz

A várpalotai önkormányzati képviselő-testület ülésén az önkormányzók – amolyan közmegegyezés alapján – a folyosón hagyják a pártjelvényeket. Nincsenek frakciók, elvonulá-

sok, a pártelkötelezettség gyakran a szavazások arányában sem kimutatható. Huszár Pál elfogadja ezt a módszert, amíg a „józan kompromisszum” kialakítható, ám fenntartja véleményét, a politikai párt a lehetőségeket „megsokszorozhatja”.

Mit adhat, milyen újdonságokkal szolgálhat önmagában egy parlamenti párt helyi szervezete Várpalotának? Annak a településnek, amelyik nem nevezhető átlagosnak a maga gazdasági nyűgével, munkanélküliségével, szociális gondjaival.

Huszár Pál: „Nem szabad automatikusan leképeznünk helyi viszonyokra a párt politikáját. Erre a makacs munkanélküliségre kívánunk megoldást felmutatni, de nem lesz egyszerű. A munkahelyteremtés nagyon nehéz. Sajnos a város szépen bontakozó osztrák, német, olasz kapcsolatai éppen ezen a területen hozzák a legkisebb hasznot.” A város vezetéséből a bátorítást, a csalogató ajánlatokat, az ipartelepítés feltételeinek biztosítását hiányolja a KDNP.

Konkrét elképzelésekről még nem szívesen beszélnek, „kívülről, a partvonalról ezt nehéz lenne végrehajtani”. Két év múlva ismét helyhatósági választásokat rendeznek, erre készülnek a

várpalotai kereszténydemokraták is. A taglétszám emelkedik, *Eszes Zoltán* elnök szerint „a párt sínen van, a vonat elindult. Szeretnénk, ha minél többen felforrósodna erre a szerelvényre.” A választásokig a párt három önkormányzati képviselőjének és az alkalmanként megszerezhető szövetségesek közreműködésével próbálnak politizálni.

Szövetség is lehet

Az eredmények között említi a várpalotai utógondozót: szerintük *Surján László* volt népjóléti miniszter (és pártelnök) látogatásának nagy szerepe volt, hogy ez létrejöhetett. Aláírásgyűjtést kezdeményeztek a város mellé tervezett veszélyeshulladék-tároló telepítése ellen. Nyilatkozatban tették közzé álláspontjukat, miért nem értenek egyet az inotai és a pétfürdői városrészek elszakadásával. A választási szövetség más pártokkal nem kizárt, „...nem úgy gondoljuk, majd mi megmondjuk, hanem majd közösen megbeszéljük”.

A palotai kereszténydemokraták is tudják, a vonathoz a szemafort a választópolgárok állítják majd szabad jelzésre.

Á. J.